

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אייל כהן

יוספה ברק

תובעת

נגד

יעקב מלאך

נתבע

פסק דין

1 לפניי מחלוקת עובדתית בשאלה האם התובעת זכאית לפיצוי מן הנתבע, בגין שלשה פרסומים
2 נטענים הבאים בגדר לשון הרע.
3

4

רקע מתבקש ונתונים שאינם במחלוקת

5 1. אין חולק בין הצדדים על אודות נתונים אלה: התובעת שכרה דירת מגורים מבעליה, גב'
6 בלילתי, למשך שנתיים, החל מיום 20.8.19. הנתבע שימש במועדים הרלוונטיים כמנהל
7 נכסים ומיופה כוח מטעם בעלת הדירה, לפעול בשמה. במסגרת האמור הגיש הנתבע בשם
8 גב' בלילתי תביעה כספית נגד התובעת, בגין הפרת חוזה השכירות. התביעה מתבררת בעת
9 הזו בתאד"מ (ראשל"צ) 63716-12-22 (להלן גם: "ההליך בראשל"צ").
10

11

12 2. התובעת שכרה דירת מגורים אחרת מבעליה, מר נאמן. מר נאמן הגיש תביעה כספית נגד
13 התובעת, המתבררת בעת הזו בתאד"מ (רחובות) 73384-01-23 (להלן גם: "ההליך
14 ברחובות"). כעולה מפרוטוקול שזורף לכתב התביעה שלפניי, בדיון מיום 19.3.23 מושא
15 ההליך ברחובות, טען בא כוחו של מר נאמן, עו"ד רבל, כי הוא אוזחז בפסק דין המורה על
16 פינויה של התובעת מן הדירה אותה שכרה ממרשו. עוד ציין עורך הדין כי במסגרת ההליך
17 בראשל"צ ניתן ביום 6.3.23 פסק דין נגד התובעת. התובעת ציינה מנגד, כי כתב התביעה
18 מושא ההליך בראשל"צ לא הומצא לה וכי היא הגישה בקשה לביטול פסק הדין שניתן
19 (במשתמע- ניתן בהעדר כתב הגנה).

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

3. התובעת הגישה תלונה ללשכת עורכי הדין נגד עו"ד רבל, בטענה כי הלה חשף במסגרת ההליך ברחובות מסמכים חסויים מושא ההליך שבראשלי"צ. תלונתה נגנזה בשל העדר עבירה אתית, אגב קביעה כי המדובר במסמכים הניתנים לאיתור ופתוחים לציבור הרחב. לאחר האמור הגישה התובעת קובלנה פלילית נגד הנתבע [ק"פ (ראשלי"צ) 46263-12-24]. מן התיעוד החלקי שהוגש ע"י התובעת עולה כי עניינה של הקובלנה בשלשת הפרסומים הנטענים מושא ההליך שלפניי, וכי הקובלנה נמחקה. התובעת ציינה כי הוגש ערעור אך לא ציינה מה הוחלט בו.

8
9

הערה מקדמית

4. מעת הגשת התביעה ועד לדיון שהתקיים לפניי ואף לאחריו, הצדדים- והתובעת במיוחד- שטחו מידע רב וטיעונים כאלה ואחרים, מושא המחלוקת שביניהם, במובנה הרחב. בכלל זה התייחסו להליכים אחרים ולמעשים ו/או מחדלים נטענים של גורמים אחרים. לאור האמור נדרשתי לבור את המוץ מן התבן, קרי- לבחון, לדון ולהכריע אך ורק במחלוקת שלפניי, מושא כתבי הטענות.

15

בהתאם, בכלל המבואר להלן, מצאתי להתייחס רק לאותן עובדות וטיעונים הרלוונטיים למחלוקת שלפניי. עם זאת יודגש כי אין באי איזכורה של טענה או ראיה כדי ללמד על כי מי מהן נעלמה מעיניי.

19
20

תמצית טיעוני הצדדים

5. המחלוקת בין הצדדים מצאה את ביטוייה בכתבי הטענות, בבקשות שונות שהוגשו ובדיון שהתקיים.

23

6. **תמצית טיעון התובעת** – כעולה מכתב תביעתה, לשיטת התובעת, הנתבע פרסם על אודותיה שלשה פרסומים הבאים בגדר לשון הרע ופגיעה בפרטיות, במטרה להשפילה ולבזותה (להלן: "האירועים").

26

7. **האירוע הראשון** רלוונטי לשכירות הדירה מושא ההליך שבראשלי"צ. לטענת התובעת, שלוחו של הנתבע, מר לירן סאסי, הדביק ביום 18.8.21 הודעת פינוי על דלת ביתה, ללא מעטפה וכאשר ההתראה מוצגת כלפי כולי עלמא. במסגרת ההודעה חשף הנתבע את פרטיה האישיים של התובעת, תוך ציון טענה לפיה היא הפרה את הסכם השכירות אגב ניסיונות חוזרים ונשנים להתחמק מתשלומי שכר הדירה. בכך פרסם על התובעת פרסום הבא בגדר לשון הרע.

33

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

1. התובעת העידה כי הודעת הפינוי ננעצה בדלתה כשהיא גלויה ונשרה עם פתיחת הדלת. ההודעה לא תועדה על ידה בצילום. בהמשך אישרה התובעת כי אין היא יודעת מי הדביק את הודעת הפינוי (פ' עמ' 19 שו' 7), וכי אין היא יכולה לדעת כי מדובר במר סאסי (שם, שו' 16). על אף האמור, לשיטתה, הנתבע חב כלפיה גם אם "לא משנה מי" היה השליח (שו' 21).
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
6. האירוע השני רלוונטי אף הוא לשכירות מושא ההליך בראש"צ. על פי כתב התביעה, ביום 19.9.22, כשנה לאחר שהתובעת פינתה את הדירה, הפקיד הנתבע המחאת ערובה שמסרה לו התובעת, וזאת בניגוד להסכם השכירות עם גב' בלילתי. כך עשה מבלי שניתנה על ידו הודעה בדבר הפרת הסכם השכירות. מאחר וההמחאה "חזרה" בלא כיסוי, בכך פרסם הנתבע פרסום הבא בגדר לשון הרע. בעדותה שבה על טיעונה זה.
- 7.
8. האירוע השלישי רלוונטי לשכירות הדירה מושא ההליך ברחובות. לטענת התובעת, בדיון שהתקיים בבית המשפט ברחובות ביום 19.3.23, ציטט עו"ד רבל, בא כוחו של התובע שם (מר נאמן) "מתוך כתבי טענות מאת הנתבע". לטענת התובעת, בא כוחו של הנתבע אשר ייצגו במסגרת הקובלנה הפלילית הנ"ל, אישר כי "את כתבי הטענות העבירו עורכי הדין" ומכאן כי הנתבע הוא שפרסם פרסום הבא בגדר לשון הרע. בעדותה הוסיפה התובעת כי הנתבע מסר את כתב התביעה לידי ב"כ של מר נאמן אשר הגיש את תביעתו ברחובות. בכך ביצע לדבריה מעשים פליליים וצירף מסמכים פרטיים שלא כדין.
9. בעת הדיון שהתקיים לפני טענה התובעת כי לא מוטל עליה הנטל להוכיח כי הנתבע הוא שפרסם את האסור לשיטתה בפרסום, שכן "שלוחו עשה זאת" (פ' עמ' 20, שו' 5). בהמשך הבהירה כי היא מייחסת לנתבע את מעשי בא כוחו, שכן האחרון מקבל מן הראשון הנחיות כיצד לפעול (פ' עמ' 22 שו' 1 ואילך).
10. תמצית טיעון הנתבע - הנתבע עתר בכתב הגנתו לסילוק התביעה על הסף, על כלל רכיביה. לגופן של טענות השיב בכפירה מוחלטת בכלל המיוחס לו. בין היתר טען כי התובעת "מעוולת סדרתית" אשר עברה ממושכר למושכר תוך השארת נזקים וחובות כבדים, בעטיים מתקיימים בעת הזו ההליכים בראש"צ וברחובות.
11. באשר לאירוע הראשון נטען כי לאחר שהתובעת סירבה לפנות את דירתה של גב' בלילתי, העניין הועבר לטיפולו של עו"ד אשר שלח מכתבי התראה. לבסוף שלח מטעם עורך הדין הדביק את ההתראה על דלת הדירה, מבלי שהנתבע עודכן בכך ומבלי שהתבקש אישורו לכך.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

1
2 בעדותו לפניי שב הנתבע והבהיר כי אין לו כל נגיעה אישית להדבקת הודעת הפינוי. לדבריו
3 הוא לא שלח את השליח שבשמו נקבה התובעת, אלא אך פנה לעורך הדין, אשר הוא ששלח
4 שליח. אין הוא יודע דבר על אודות האירוע- מי הדביק ובאילו נסיבות.
5
6 12. באשר לאירוע השני, הנתבע אישר כי הוא אכן הפקיד את המחאת הביטחון, אך עשה כן
7 כדין, במסגרת עבודתו. טענתו היא כי הוא האמין לאור ייעוץ משפטי שקיבל, כי עליו למצות
8 את אפיק גביית החוב באמצעות הפקדת ההמחאה בטרם תוגש התביעה, אשר הוגשה
9 לבסוף בראשלי"צ. הנתבע לא ידע ולא היה עליו לדעת כי הבנק יחזיר את ההמחאה בהעדר
10 כיסוי.

11
12 13. באשר לאירוע השלישי נטען כי הנתבע נחשף לטיעוני התובעת רק בעקבות הקובלנה
13 הפלילית שהגישה. לנתבע אין כל מעורבות או ידיעה באשר להעברת "חומר" בין עורכי הדין
14 וממילא לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בתובעת בדרך זו.

15
16 דין והכרעה

17 14. לאחר ששמעתי בקשב את כלל טיעוני הצדדים ועדויותיהם ובחנתי את כלל הראיות מצאתי
18 לדחות את טיעוני הנתבע לפיהם דין התביעה להידחות על הסף. בד בבד, מצאתי לדחות
19 את תביעת התובעת לגופה. להלן טעמיי.

20
21 15. הלכה מושרשת היא, כי סילוק תביעה על הסף הוא אמצעי קיצוני הננקט רק מקום שבו
22 אין אפשרות ולו קלושה כי התובע יזכה בסעד המבוקש. אין להכריע בגורל התביעה בעודה
23 באיבה אלא אם ברור על פניו כי אין לה כל סיכוי להתקבל [מבין רבים ראו: רע"א 4677/23
24 שירותי בריאות כללית נ' פלוני (22.6.23)].
25 בחינת טיעוני הנתבע מעלה כי אין בהם כדי ללמד על כי דין טיעוני התובעת להידחות על
26 פניהם, אלא כי מן הראוי לבחנם לגופם וכך מצאתי לקבוע.

27
28 16. מושכלות ראשונים הם כי על התובע להוכיח את תביעתו במאזן ההסתברויות האזרחי. על
29 התובעת מוטל אם כן הנטל לשכנע במהימנות גרסאותיה באופן עודף על פני גרסאות
30 הנתבע. ככל שכפות המאזניים תימצאנה מעוינות, די בכך לשם דחיית תביעתה.
31

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

17. בנסיבות, הצדדים נסמכו בראיותיהם על עדויותיהם הסותרות והמכחישות. מצאתי כי לא
עלה בידי התובעת לבסס כדבעי ולו טיעון ממשי בודד באשר לנטען כלפי הנתבע.
לא למותר יהא להדגיש כי התובעת נמנעה מטעמיה מלתבוע את מר סאסי או את עו"ד רבל,
על אף טיעוניה לפיהם הם אלה אשר ביצעו בפועל את המיוחס לנתבע. עוד יודגש כי התובעת
נמנעה מלהעיד עדים להוכחת טיעוניה.
18. באשר לאירוע הראשון – זולת עדותה, התובעת לא הצביעה על ראיה כלשהי לפיה אכן
הודבקה על דלת ביתה הודעת פינוי באופן גלוי כנטען. על אף האמור אניח לטובת התובעת
כי אכן כך אירע. עם זאת, התובעת אישרה כאמור כי אין בידה כל ראיה המלמדת מיהו
אותו אדם אשר עשה כן. למרות העדר ידיעה זו בחרה התובעת מטעמיה לתבוע את הנתבע
בגין מעשה זה, באופן נעדר כל ביסוס. למול גרסתו המכחישה של הנתבע לא מצאתי בדברי
התובעת דבר ממשי לסתור.
19. לא הוכח כי הודעת הפינוי הודבקה באופן הנטען ע"י הנתבע או ע"י מטעמו ו/או כי הייתה
לנתבע ידיעה כלשהי באשר לאופן ההדבקה. לא הוכח כי אותו אלמוני פעל כשלוח של
הנתבע, וכי פעל באופן זה במטרה לפרסם פרסום אסור על אודותיה שלא כדין. טיעון
התובעת לפיו הנתבע חב כלפיה בלא קשר לזהות מדביק ההודעה מוקשה, מרחיק לכת ולא
ניתן לקבלו.
- בנסיבות אלה אני נדרש לטיעוני התובעת לפיהם עצם הדבקת הודעת הפינוי באופן הנטען
באה בגדר פרסום אסור. שמא מעבר לנדרש יצוין כי לא הוכח כמה זמן הייתה הודעת הפינוי
מודבקת לדלת, מי צפה בה אם בכלל, ומהו הנזק שנגרם בפועל לתובעת בשל כך.
20. באשר לאירוע השני – לשיטת התובעת, עצם הפקדת הנתבע את המחאת הערובה באה בגדר
פרסום אסור. דין הטענה להידחות הן בפן העקרוני והן לגופם של דברים.
- על פי הפסיקה, פעולת החזרת שיק שנעשתה שלא כדין עשויה לבוא בגדר פרסום לשון הרע
כשעצם החזרת השיק המגיע לידי צד שלישי מהווה פרסום שתוכנו עלול לבייש או לבזות
את מושך השיק (ובהתאם, תביעות מסוג זה מוגשות נגד בנקים).
- אלא שבנסיבות כלל לא נטען כי ההמחאה הגיעה לידי צד שלישי. בפן העקרוני ספק רב
בעיניי האם החזרת שיק בשל אי כיסוי לידי המפקיד (כפי הנסיבות דנן) באה בגדר פרסום
לשון הרע. בנסיבות השיק חזר לידי הנתבע, אשר פעל במסגרת תפקידו כנושה (ולמצער,
כמי הטוען בתום לב כי הוא נושה) ולפיכך ממילא לא אירע כל "פרסום". משכך דין טיעוני
התובעת להידחות גם באשר לסוגיה זו.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
21. בנסיבות אלה אין כל נפקות לענייננו באשר למחלוקת האם הנתבע פעל כדין אם לאו בכך שהפקיד את ההמחאה. מחלוקת זו חורגת מגדרי ההליך שלפניי ואף אם אניח כי הנתבע פעל שלא כדין, כנטען, אין בכך דבר כדי ללמד כי במעשהו זה גיבש פרסום אסור. על כל אלה אוסיף, שמא מעבר לנדרש, כי ספק אם אי-כיבוד שיק בודד בשל העדר יתרה מספקת בא בגדר פרסום לשון הרע.
22. באשר לאירוע השלישי – לא עלה בידי התובעת לבסס ולו בדל ראיה לפיה הנתבע עצמו העביר למאן שהוא תכנים, בין חסויים ובין שאינם חסויים, מן התיק מושא ההליך שבראשלי"צ, או כי מאן שהוא עשה כן על דעתו ובאישורו, כשלוח. התובעת טענה טיעון מרחיק לכת ולפיו אין עליה לבסס את אשמו של הנתבע, אלא די בכך להצביע על כי מעביר התכנים פעל כשלוחו. דין הטענה להידחות. אין די בכך כי בא כוחו של הנתבע פועל- באופן כללי- כשלוחו ומקבל ממנו "הנחיות".
23. יתרה מכל אלה- הן הטענה לפיה מסמכי התביעה עצמה הועברו כאמור, והן הטענה לפיה אלה כללו מידע הפוגע בפרטיות התובעת, לא הוכחו. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 19.3.23 מעלה כי התובעת הלינה נגד עו"ד רבל כי כתבי הטענות מושא ההליך בראשלי"צ הגיעו לידי שלא כדין, אך לטענת עורך הדין (המתיישבת עם דבריו בפרוטוקול) הוא התייחס בטיעונו לפסק הדין שניתן בראשלי"צ (פ' עמ' 2 שו' 16). טענה זו מתיישבת עם גניזת תלונת התובעת נגדו בלשכת עורכי הדין.
- יודגש למען הסר ספק כי איני קובע דבר וחצי דבר באשר לנכונות טיעוניה של התובעת נגד עו"ד רבל. מחלוקת זו חורגת מגדרי ההליך שלפניי. ציינתי כל האמור אך כדי להצביע על כך כי בכל מקרה, לא עלה בידי התובעת להצביע על מעשה או מחדל כלשהו של הנתבע כלפיה בהקשר האמור.
- בנסיבות אלה ממילא מתייתר הצורך לבחון שמא התייעוד שהועבר כנטען בא בגדר פרסום לשון הרע כלל ועיקר.
24. סופם של דברים הוא כי לא עלה בידי התובעת לבסס, ולו בדוחק, כי התובע חב כלפיה כנטען. מצאתי כי תביעת התובעת נגד הנתבע אינה אלא תביעת סרק, אשר דינה להידחות. אך בשל טיבו של הליך זה, סך ההוצאות שייפסק להלן יהא נמוך מזה שהיה נפסק אלמלא עסקינן היינו בתביעה קטנה.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 57972-05-25 טמיר-ברק נ' מלאך

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

התביעה נדחת אפוא. התובעת תישא בהוצאות הנתבע בסך 2,500 ש. הסך ישולם בתוך 30 יום
שאם לא כן ישא הפרשי ריבית שקלית כחוק.

ניתן לבקש רשות ערעור בפני בית המשפט המחוזי- מרכז, בתוך 30 יום.

המזכירות תיידע.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"ו, 13 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

אייל כהן, שופט

